

pas. Det kan skyldes, at jeg måske netop satte fingeren på en række af de ømme punkter, som er en del af forklaringen på Socialdemokratiets aktuelle vanskeligheder.

Se, nu er det ikke mit problem, det er til syvende og sidst Socialdemokratiets egen sag at klare det, og jeg beskæftiger mig derfor kun med det, fordi statsministeren nu gav debatten karakterer, som han gjorde. Men jeg tror, at et af Socialdemokratiets problemer er, at Socialdemokratiet i sine egne vælgeres øjne har haft en eftergivende og slatten holdning til bekæmpelsen af vold, til bekæmpelsen af narkokriminalitet, til bekæmpelsen af rockerproblemerne, at Socialdemokratiet har haft en for slap holdning, når det gælder fængselspolitikken, at mange socialdemokratiske vælgere er dybt bekymrede over den udlændingepolitik, som Socialdemokratiet repræsenterer, og at mennesker langt ind i Socialdemokratiet ikke kan forstå partiets modstand mod at give patienterne større valgfrihed med hensyn til selv at vælge hospital, så vi kan få ventelisterne væk. De kan ikke forstå, at det skulle være vigtigere at bekæmpe privathospitaler end at bekæmpe ventelister. De er bekymrede over den faldende faglige standard i skolen, og de er bekymrede over den overregulering, der breder sig i samfundet.

Jeg tror, at statsministeren var utilpas ved at svare, fordi han må erkende, at jeg dér havde sat fingeren på en række ømme punkter, for det er de ting, der optager folk i deres hverdag. Det er de ting, hvor Socialdemokratiet i stigende grad er kommet på afstand af dets egne vælgere. Derfor var statsministeren utilpas, og derfor syntes statsministeren, at mit indlæg faldt udenfor.

Så et enkelt ord om EU-debatten. Jeg vil gerne understrege: Venstre respekterer til fulde den folkeafstemning, der har fastlagt de fire danske forbehold. Venstre ønsker en offensiv, fremadrettet EU-debat. Vi beklager, at den i så høj grad skal dreje sig om de danske forbehold, men vi respekterer forbeholdene.

Men vi siger også, og det har vi sagt hele tiden: Vi ønsker en ny folkeafstemning for at få forbeholdene ophævet, fordi vi ligesom statsministeren mener, at de koster Danmark indflydelse. Men det næste, vi så siger, og det har vi sat en tyk, tyk streg under her på det seneste, er: Efter Venstres opfattelse har det kun mening at afholde en sådan folkeafstemning, efter at vi har haft en lang, god og grundig debat i befolkningen, og efter at vi har haft en grundig dialog mellem politikere og vælgere.

Og det, vi så siger, er: For at få en sådan debat, for at få en sådan meningsudveksling, er det nødvendigt, at vi gør vore holdninger klart, at vælgerne altså får et klart indtryk af, hvor vi står. Ellers får vi jo ingen debat. Hvis vi gør ligesom statsministeren, at hver gang der er udsigt til en debat, lukker vi den ned, så gemmer vi den væk, som statsministeren gjorde på sit partis nyligt overståede kongres, hvor debatten blev lukket ned og gemt væk til en ekstraordinær kongres – er det vores frygt, at mange mennesker vil mistænke politikerne for at lave – nogle har i dag brugt udtrykket filfrier – hvis vi ikke tager den åbne, ærlige debat.

Det er såmænd bare det, Venstre har efterlyst. Det er vanskeligt at forstå, at det skulle give anledning til så voldsom en kritik at kræve en ærlig og åben debat i god tid.

Så gjorde statsministeren sig lystig over en række debatoplæg, som enkeltmedlemmer af Venstres folketingsgruppe eller Venstres folketingsgruppe som helhed har udsendt her i det sidste halve til trekvarte års tid. Statsministeren omtalte disse debatoplæg, og statsministeren var skuffet over, at jeg ikke i mit indlæg også havde reklameret for Venstres forskellige debatoplæg. Han savnede, at jeg også havde haft det med i mit indlæg. Det kunne jeg såmænd godt have gjort, men taletiden gør jo, at man er nødt til at koncentrere sine budskaber. Jeg valgte nu en række af de ting, som jeg ved optager mange mennesker ude omkring.

Men jeg ved godt, at statsministeren ikke er ganske fortrolig med, hvordan man fører en fri debat i et politisk parti, og det er måske i virkeligheden den grundlæggende årsag til, at statsministeren er blevet så forvirret over den måde, som vi fører debat på i Venstre. Men vi holder af den frie og den åbne debat. Vi tror, det er ildkraften i et folkestyre, at der er plads til at føre en sådan debat, og det er nu vores måde at gøre det på. Men det er måske netop også en del af Socialdemokratiets problem, at partiet ikke har den tradition for en fri og åben debat.

Nu var statsministerens hovedærinde altså at give debatten her karakterer mere end at gå ind i selve substansen. Jeg vil derfor gerne for min part slutte det her af med at sige: Jeg tror også, at det er en del af statsministerens problem og af Socialdemokratiets problem, at der er mange mennesker, som synes, at det er gammeldags at gå op i det her med, om ting nu er højreorienterede eller venstreorienterede. Det hører slet ingen steder hjemme i den virkelighed, vi befin-